

УДК 658.330

[https://doi.org/10.33296/2707-0654-16\(32\)-09](https://doi.org/10.33296/2707-0654-16(32)-09)

ЧОБИТОК ВІКТОРІЯ

доктор економічних наук, професор,
Українська інженерно-педагогічна академія,
м. Харків, Україна
ORCIDiD: <https://orcid.org/0000-0002-5272-388X>

ЧЕРНЯЄВА АННА

кандидат економічних наук, доцент,
Українська інженерно-педагогічна академія,
м. Харків, Україна
ORCIDiD: <https://orcid.org/0000-0002-8600-5990>

АЛЬОШИН ДАНИЛО

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня
вищої освіти PhD,
Українська інженерно-педагогічна академія,
м. Харків, Україна
ORCIDiD: <https://orcid.org/0009-0002-0017-9859>

ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ БІЗНЕС-СТРУКТУР В УМОВАХ ТУРБУЛЕНТНОЇ ДИФУЗІЇ

Анотація. Наслідки останніх подій в результаті фінансової кризи, пандемії, воєнної агресії та внутрішніх соціально-політичних потрясінь поставили перед українськими бізнес-структурами складні завдання щодо забезпечення стабільної та ефективної діяльності. Проте не тільки зовнішнє середовище негативно впливає на підприємницьку діяльність, але й бракує ефективної політики управління фінансовою стабільністю, спрямованої на забезпечення власної стабільності та конкурентоспроможності.

В сучасних умовах нестабільної економічної ситуації в країні необхідне проведення поглиблених досліджень фінансового стану бізнес-структури, одним із основних змістів яких є аналіз фінансової стійкості. Умовою життєздатності будь-якої бізнес-структури й основою її розвитку в конкурентному ринку є її фінансова стабільність і стійкість. Вона характеризує ефективність фінансового, операційного та інвестиційного розвитку, відображає достатність забезпеченості оборотним капіталом у межах власного покриття, дає змогу підприємству ефективно здійснювати фінансово-господарську діяльність і нести відповідальність за своїми боргами та зобов'язаннями. вміє розпоряджатися

власними коштами та визначає ступінь незалежності підприємства від зовнішніх джерел фінансування. Тому питання визначення показників оцінки фінансової стійкості підприємства є дуже актуальним.

Авторами в статті визначено, що економічні та фінансові чинники чинять найбільший вплив на фінансову стабільність компанії. Вони призведуть до кризових явищ, банкрутства та ліквідації бізнес-структур. Слід зазначити, що на сучасному етапі розвитку економіки України фінансова стійкість багатьох бізнес-структур значно погіршилася. Основними факторами, що сприяють цій ситуації, є безпосередньо воєнні дії на території нашої держави починаючи ще з 2014 та повномасштабне вторгнення країни агресора в лютому 2022 року, в результаті чого фінансово-економічна криза, зростання інфляції, нестабільність податкової та кредитної політики країни тощо.

У статті виокремлено, що необхідно покращити управління якістю шляхом визначення більш чіткого алгоритму проведення аналізу фінансової стійкості. Удосконалення теоретичних основ проведення аналізу фінансової стійкості та формування аналітичних даних для включення до бухгалтерської (фінансової) звітності забезпечить користувачів звітності більш точною, достовірною та актуальною інформацією.

Ключові слова: система ефективного управління; фінансова стійкість; бізнес-структури; підприємницька діяльність, розвиток.

Вступ. Наслідки останніх подій в результаті фінансової кризи, пандемії, воєнної агресії та внутрішніх соціально-політичних потрясінь поставили перед українськими бізнес-структурами складні завдання щодо забезпечення стабільної та ефективної діяльності. Проте не тільки зовнішнє середовище негативно впливає на підприємницьку діяльність, але й бракує ефективної політики управління фінансовою стабільністю, спрямованої на забезпечення власної стабільності та конкурентоспроможності.

В сучасних умовах нестабільної економічної ситуації в країні необхідне проведення поглиблених досліджень фінансового стану бізнес-структури, одним із основних змістів яких є аналіз фінансової стійкості. Умовою життєздатності будь-якої бізнес-структури й основою її розвитку в конкурентному ринку є її фінансова стабільність і стійкість. Вона характеризує ефективність фінансового, операційного та інвестиційного розвитку, відображає достатність забезпеченості оборотним капіталом у межах власного покриття, дає змогу підприємству

ефективно здійснювати фінансово-господарську діяльність і нести відповідальність за своїми боргами та зобов'язаннями. вміє розпоряджатися власними коштами та визначає ступінь незалежності підприємства від зовнішніх джерел фінансування. Тому питання визначення показників оцінки фінансової стійкості підприємства є дуже актуальним.

Аналіз останніх публікацій і досліджень. Розглядаючи та аналізуючи велику кількість джерел та наукових публікацій з питань фінансової стійкості та стабільності підприємства, можна зробити висновок, що багато науковців, як вітчизняних так і зарубіжних приділяють увагу цьому питанню. Ця проблематика відображена в таких працях вітчизняних учених: Г. Савицької, Т. Донченко, Л. Костирко, В. Зінченка, І. Приймака, М. Кравченка, М.Д. Білик, І.О. Бланк, В.А. Забродський, Н.А. Кизим, Л.Н. Лахтінова, Є.В. Мних, Н.Ю. Невмержицька, О.В. Павловська, Н.М. Притуляк, Н.В. Ткаченко, Г.В. Савицька, Ю.С. Цал-Цалко, Л.М. Шаблиста, Л.В. Шірінян, Е. Альтман, Е. Дж. Долан, Дж. К. Ван Хорн та багато інших. Зарубіжними вченими, які досліджують основні аспекти фінансової стійкості, є І. Бланк, Е. Хельферт, К. Хеддервік, М. Абрютіна, В. Родіонова, Г. Шеремет та ін.

Аналіз дослідження показує, що існує багато спірних питань як у трактуванні самої категорії «фінансова стабільність», так і у способі формулювання стратегій фінансової стабільності.

Метою даної статті є проведення дослідження щодо підвищення фінансової стійкості бізнес-структур в умовах турбулентної дифузії.

Виклад основного матеріалу. В умовах сучасного розвитку бізнес-структур особливі вимоги висуваються до фінансової стійкості як стратегічного фактору фінансової безпеки їх діяльності, зростання економічної активності та інвестиційної привабливості. У кризовий період, під час активних бойових дій на території України, проблема управління фінансовою стійкістю бізнес-структур стає пріоритетною. Вирішення цієї проблеми вимагає адаптивного

вдосконалення системи управління фінансовою стійкістю, як підприємств, так і всієї економіки країни.

Існуючі методи розрахунку показників фінансової стійкості були розроблені для організацій кінця ХХ століття. Сьогодні, в умовах кризової економіки, ці показники істотно змінюються, відповідно до реального фінансового становища, і не здатні достовірно охарактеризувати фінансовий стан бізнес-структур.

В умовах турбулентної дифузії бізнес-структури відчувають труднощі в оцінці фінансової стабільності в цілому. На практиці єдиних нормативних критеріїв щодо розглянутих показників практично немає або вони придатні не для всіх суб'єктів господарювання. Рівень їх нормативності залежить від багатьох факторів, таких як: галузева приналежність, умови кредитування, поточна структура джерел фінансування, оборотність оборотних коштів, ділова репутація та ін.

Вивчення питання підвищення фінансової стійкості є актуальним, оскільки на сьогодні основною проблемою ефективного функціонування підприємства є низький рівень фінансової стійкості. Без нього, як ефективного інструменту фінансового контролю, неможливо налагодити ефективне корпоративне антикризове фінансове управління. Система раннього попередження та реагування на погіршення фінансового стану бізнес-структури – це інформаційна система, призначена для своєчасного виявлення кризових ситуацій та реагування на них.

Кризове явище загрожує фінансовій стійкості бізнес-структурі, але за умови розвитку економічного циклу виникнення кризового явища є закономірним. Таким чином, у кризовій ситуації планування допомагає уникнути великих помилок в оцінці динаміки ринку, можливих альтернатив поведінки конкурентів і партнерів на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Оскільки позитивним фактором фінансової стійкості є наявність джерел запасів, а негативним фактором – розмір запасів, то основним виходом із нестабільної та кризової фінансової ситуації буде: поповнення джерел запасів та оптимізація їх структури, а також розумне зниження рівня запасів.

Цього можна досягти за допомогою:

збільшення реального власного капіталу за рахунок збільшення розміру статутного капіталу та накопичення нерозподіленого прибутку (застосовується, якщо бізнес-структура не зазнала невідшкодованих збитків протягом періоду аналізу, інакше особливих результатів можна не надати);

розробки ефективної фінансової стратегії бізнес-структури, яка дозволить компанії залучати коротко- і довгострокове боргове фінансування при збереженні оптимального співвідношення між власним і позиковим капіталом;

перевірки середньозваженого запасу продукції на складі за день, тиждень, місяць. Зменшення рівня запасів відбулося в результаті планування залишків запасів. Перебільшення кількості запасів впливає на кредиторську заборгованість, тому це не добре для бізнесу [3].

Позитивний вплив на підвищення фінансової стабільності бізнес-структури може мати: посилення стягнення заборгованості, що означає збільшення частки готівки; прискорення оборотності оборотних коштів та збільшення забезпеченості власними оборотними коштами; прискорення оборотності дебіторської заборгованості, а отже більш регулярне стягнення з боржників, підвищення «запасу міцності» за показниками платоспроможності тощо.

Рівень фінансової стійкості бізнес-структури можна підвищити за умови досягнення певних цілей: ліквідація банкрутства бізнес-структур; зміна фінансових стратегій для прискорення економічного зростання; у поточному періоді зменшити споживання інвестиційних ресурсів бізнес-структури.

Слід зазначити, що темп зростання показників фінансової стійкості в основному залежить від коефіцієнта розподілу прибутку, рентабельності продажів, швидкості оборотності капіталу, фінансової діяльності із залучення коштів та інвестиційного попиту [3].

Необхідно покращити управління якістю шляхом визначення більш чіткого алгоритму проведення аналізу фінансової стійкості. Удосконалення теоретичних основ проведення аналізу фінансової стійкості та формування аналітичних даних для включення до бухгалтерської (фінансової) звітності забезпечить користувачів звітності більш точною, достовірною та актуальною інформацією.

У науковій літературі «стійкість» ототожнюється з поняттями «сталість» (інваріантність, постійність) і «стабільність» (забезпечення сталості), наприклад певне тлумачення кібернетичного підходу «..... стійкість – це сталість певних інваріантів до системи в процесі зміни її стану» та метод економічної математики «...забезпечує системі стан рівноваги або підтримує її характеристики на належному рівні» [4].

Таким чином, основним концептуальним підходом до визначення поняття «стійкість» є його процесуальна та практична складові, а саме здатність протистояти, протистояти та адаптуватися до дії екзогенних та ендогенних факторів. Як процес «сталій розвиток» є взаємопов'язаним і взаємодіючим результуючим чинником економічного функціонування економічної системи підприємства, метою якого є формування факторів балансу та створення основи для розвитку підприємства.

Поєднуючи точки зору кількох авторів і методичні матеріали, можна перерахувати вирішальні внутрішні та внутрішні фактори, що впливають на фінансову стійкість підприємств, які наведено на рис. 1.

Рис. 1. Науково-практичний підхід до формування фінансової стійкості бізнес-структур з урахуванням впливу внутрішніх і зовнішніх факторів

Фінансову стійкість бізнес-структури можна характеризувати за такими

© Українська інженерно-педагогічна академія

© ГО «Школа адаптивного управління соціально-педагогічними системами»

© Чобіток В., Черняєва А., Альошин Д..

показниками, які наведено на рис. 2.

Рис. 2. Показники фінансової стійкості бізнес-структур

Економічні та фінансові чинники чинять найбільший вплив на фінансову стабільність бізнес-структур. Вони призведуть до кризових явищ, банкрутства та ліквідації бізнес-структур. Слід зазначити, що на сучасному етапі розвитку економіки України фінансова стійкість багатьох бізнес-структур значно погіршилася. Основними факторами, що сприяють цій ситуації, є безпосередньо воєнні дії на території нашої держави починаючи ще з 2014 та повномасштабне вторгнення країни агресора в лютому 2022 року, в результаті чого створилися: фінансово-економічна криза, зростання інфляції, нестабільність податкової та кредитної політики країни тощо.

Існує велика кількість методичних підходів для оцінки фінансової стійкості бізнес-структури, але головне, що не існує єдиного універсального підходу умовах турбулентної дифузії, необхідно використовувати комплексну

діагностику фінансової стійкості бізнес-структури на сонові аналізу системи показників, що дасть змогу суттєво підвищити ефективність процесу управління фінансовою стійкістю бізнес-структури як у поточному, так і в майбутньому періоді, забезпечити високий рівень інвестиційної привабливості та фінансової їх безпеки.

Фінансова стійкість є однією з головних умов успішного та стабільного функціонування бізнес-структури в ринкових умовах. Якщо компанія є фінансово стабільною та платоспроможною, вона має багато переваг перед іншими подібними суб'єктами господарювання в отриманні кредитів, залученні інвестицій, виборі постачальників, підборі кваліфікованого персоналу [3].

Чим стабільніша бізнес-структура, тим менше на неї вплинуть несподівані зміни ринкових умов, а отже, менший ризик банкрутства.

Важливим забезпеченням для отримання довгострокових кредитів є матеріальні цінності – основні засоби. Тому ці дані доцільно порівняти і визначити, наскільки довгострокові зобов'язання покриті основними засобами. Відповідний коефіцієнт особливо важливий для суб'єктів господарювання з низькою ефективністю та ризиком банкрутства. Якщо його вартість дорівнює одиниці або декільком, то банк отримує реальний шанс у разі ліквідації організації шляхом продажу основних засобів для покриття кредитної заборгованості.

Також досліджуємо показники, що визначають здатність суб'єкта господарювання своєчасно погашати заборгованість (позики, відсотки за користування ними). На практиці існує два основних методи їх розрахунку як відношення прибутку (нерозподіленого або чистого) до суми, що підлягає поверненню, плюс проценти. Другий метод базується на грошових потоках і розраховується як відношення чистого прибутку до відсотків. Рівень цих коефіцієнтів (щодо чистого прибутку) завжди повинен бути більше одиниці, тоді він вважається задовільним для виконання зобов'язань перед банком.

Виявлення основних умов виконання раціональних фінансових завдань, зміни фінансових результатів і фінансового стану суб'єкта аналізу полягає в дослідженні діяльності та ефективності його діяльності. Тільки тоді це буде розкрито реальні показники, позитивні результати, недоліки та можливості вжиття заходів для забезпечення стабільного фінансового стану організації. Матеріали аналізу оцінюють не тільки фактичний стан даного суб'єкта, але й його тенденції та перспективи розвитку. Це стає відправною точкою для усунення виявлених недоліків, продовження позитивних дій і основою для обґрунтування нових, раціональних рішень. Слід лише підкреслити, що при високому чи коливному рівні інфляції реалістична оцінка фінансових показників досягається відповідним коригуванням звітних і планових даних.

Аналіз фінансових показників охоплює весь процес управління фінансовою діяльністю організації. На його основі визначається стан усіх ресурсів, умови господарювання та фінансові можливості на початок планового періоду. Достовірний аналіз руху ресурсів, факторів, що впливають на ефективність окремої діяльності, дозволяє фінансовому менеджеру раціонально маневрувати коштами, стимулюючи позитивні явища. Для узагальнення кінцевих результатів діяльності на основі наміченої мети управління та прийнятої стратегії розвитку в кінці звітної періоду проводиться комплексна оцінка всіх показників, що характеризують фінансовий стан організації [2].

Тому підвищення фінансової стійкості організації залежить від її економічних перспектив і надійних ділових відносин з партнерами.

Отже, для підвищення фінансової стійкості бізнес-структури необхідно знайти резерви збільшення швидкості накопичення власних ресурсів та забезпечення матеріальної ліквідності власних ресурсів.

Висновки. Крім того, необхідно також знайти оптимальне співвідношення фінансових ресурсів, щоб бізнес-структури могли вільно мобілізувати кошти, а за рахунок ефективного використання коштів забезпечити безперервний хід

виробництва і реалізації продукції, і витрати на його розширення та оновлення умовах турбулентної дифузії.

В результаті проведеного дослідження можна зробити наступні висновки, що аналіз та підвищення фінансової стійкості бізнес-структури представляє собою один із важливих етапів в оцінці її діяльності та фінансово-економічного стану, що є відображенням результатів її поточного, інвестиційного та фінансового розвитку, є носієм необхідної інформації для інвесторів, є характеристикою здатності погашати борги та зобов'язання, а також збільшувати економічний потенціал. За останні роки українські бізнес-структури переживають не найкращі роки своєї діяльності, і кожного дня борються за життєдіяльність та конкурентоспроможність своїх компаній, тому, актуально було дослідити та запропонувати заходи спрямовані на підвищення фінансової стійкості українських бізнес-структур. Оскільки позитивним фактором фінансової стійкості є наявність джерел запасів, а негативним фактором – розмір запасів, то основним виходом із нестабільної та кризової фінансової ситуації буде: поповнення джерел запасів та оптимізація їх структури, а також розумне зниження рівня запасів.

Отже, для підвищення фінансової стійкості, одним із варіантів є знаходження резервів збільшення швидкості накопичення власних ресурсів та забезпечення матеріальної ліквідності власних ресурсів. Крім того, необхідно також знайти оптимальне співвідношення фінансових ресурсів, щоб бізнес-структури могли вільно мобілізувати кошти, а за рахунок ефективного використання коштів забезпечити безперебійний хід виробництва і реалізації продукції, і витрати на його розширення та оновлення умовах турбулентної дифузії.

Використана література

1. Ареф'єва О. В. Концептуальні основи адаптивного управління функціонуванням та розвитком підприємств. *Економіка та управління*. 2012. № 3. С. 107-111.

© Українська інженерно-педагогічна академія

© ГО «Школа адаптивного управління соціально-педагогічними системами»

© Чобіток В., Черняєва А., Альошин Д..

2. Базилінська О.Я. Фінансовий аналіз: теорія та практика: навчально-методичний посібник. К.: Центр учбової літератури, 2014. 328 с.
3. Верба В. А., Новікова І. В. Методичні рекомендації з оцінки інноваційного потенціалу підприємства *Проблеми науки*. 2003. № 4. С. 21-31.
4. Бутнік-Сіверський О. Б. Трансформація інтелектуальної власності інноваційний продукт. *Інтелектуальний капітал*. 2003. №5. С. 3-12.
5. Геєць В. М. Ендогенізація розвитку економіки у вимірі рівноправності відносин держави, бізнесу та суб'єктів голосування. *Економіка України*. 2018. № 7. С. 3-19.
6. Колещук О. Я., Теоретичні положення управління інноваційністю підприємств: стратегічно-орієнтовані напрямки. *Проблеми системного підходу в економіці*, 5(73) ч.2, 2019, С. 143-150.
7. Отенко І.П. Фінансовий аналіз: навчальний посібник / І.П. Отенко, Г.Ф. Азаренков, Г.А. Іващенко.Х. : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2015. 156 с.
8. Прохорова В. В., Проценко В. М., Чобіток В. І. Формування конкурентної стратегії підприємств на засадах інноваційно-спрямованого інвестування. Харків : УПА, 2015. 291 с.
9. Харів П.С. Інноваційна діяльність підприємства та економічна оцінка інноваційних процесів: Монографія. Тернопіль: «Економічна думка», 2003. 326 с.
10. Хаустова В. Є., Колодяжна Т. В. Вплив процесів злиттів та поглинань на конкурентоспроможність економіки в умовах глобалізації : монографія. ФОП Лібуркіна Л. М., 2019. 416 с.
11. Babenko, V., Baksalova, O., Prokhorova, V., Dykan, V., Ovchynnikova, V., Chobitok, V. Information and Consulting Service Using in the Organization of Personnel Management // *Estudios de Economía Aplicada*. 2021. Vol. 38-3, no 1, P. 1-10. <http://dx.doi.org/10.25115/eea.v38i4.3999/>
12. V. Chobitok, O. Shevchenko, O. Lomonosova, V. Kochetkov, V. Bykhovchenko Application of budget allocation models in the management of investment processes in the context of the digital economy development. *Cuestiones Políticas*. Vol. 39, № 71 (2021). <https://doi.org/10.46398/cuestpol.3971.35>.

References:

1. Arefieva O. V. Kontseptualni osnovy adaptivnoho upravlinnia funkcionuvanniam ta rozvytkom pidpryemstv. *Ekonomika ta upravlinnia*. 2012. № 3. S. 107–111.
2. Bazilinska O.Ia. Finansovy analizi: teoriia ta praktyka: navchalno-metodychnyi posibnyk. K.: Tsentri uchbovoi literatury, 2014. 328 s.
3. Verba V. A., Novikova I. V. Metodychni rekomendatsii z otsinky innovatsiinoho potentsialu pidpryemstva *Problemy nauky*. 2003. №4.S. 21–31.

4. Butnik-Siverskyi O. B. Transformatsiia intelektualnoi vlasnosti innovatsiinyi produkt. Intelektualnyi kapital. 2003. №5. S. 3–12.

5. Heiets V. M. Endohenizatsiia rozvytku ekonomiky u vymiri rивnopravnosti vidnosyn derzhavy, biznesu ta subiektiv holosuvannia. Ekonomika Ukrainy. - 2018. - № 7. - S. 3-19.

6. Koleshchuk O. Ya., Teoretychni polozhennia upravlinnia innovatsiinistiu pidpriemstv: stratehichno-oriientovani napriamky. Problemy systemnoho pidkhotu v ekonomitsi, 5(73) ch.2, 2019, S. 143-150.

7. Otenko I.P. Finansovyi analiz: navchalnyi posibnyk / I.P. Otenko, H.F. Azarenkov, H.A. Ivashchenko.Kh. : KhNEU im. S. Kuznetsia, 2015. 156 s.

8. Prokhorova V. V., Protsenko V. M., Chobitok V. I. Formuvannia konkurentnoi stratehii pidpriemstv na zasadakh innovatsiino-spriamovanoho investuvannia. Kharkiv : UIPA, 2015. 291 s.

9. Khariv P.S. Innovatsiina diialnist pidpriemstva ta ekonomichna otsinka innovatsiinykh protsesiv: Monohrafiia Ternopil: «Ekonomichna dumka», 2003. 326 s.

10. Khaustova V. Ye., Kolodiazhna T. V. Vplyv protsesiv zlyttiv ta pohlynan na konkurentospromozhnist ekonomiky v umovakh hlobalizatsii : monohrafiia. FOP Liburkina L. M., 2019. 416 s.

11. Babenko, V., Baksalova, O., Prokhorova, V., Dykan, V., Ovchynnikova, V., Chobitok, V. Information and Consulting Service Using in the Organization of Personnel Management // Estudios de Economía Aplicada. 2021. Vol. 38-3, no 1, P. 1-10. <http://dx.doi.org/10.25115/eea.v38i4.3999>.

12. V. Chobitok, O. Shevchenko, O. Lomonosova, V. Kochetkov, V.Bykhovchenko Application of budget allocation models in the management of investment processes in the context of the digital economy development. Cuestiones Políticas. Vol. 39, № 71 (2021). <https://doi.org/10.46398/cuestpol.3971.35>.

Victoria Iv. Chobitok,

Doctor of Economic Sciences, Professor
Ukrainian Engineering Pedagogics Academy, Kharkiv, Ukraine

Anna Al. Chernyaeva,

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Ukrainian Engineering Pedagogics Academy, Kharkiv, Ukraine

Daniil Ev.Aleshin,

applicant for the third (educational and scientific) level of higher education PhD,
Ukrainian Engineering Pedagogics Academy, Kharkiv, Ukraine

INCREASING THE FINANCIAL STABILITY OF BUSINESS STRUCTURES IN THE CONDITIONS OF TURBULENT DIFFUSION

Abstract. The consequences of recent events as a result of the financial crisis, pandemic, military aggression and internal socio-political upheavals have presented Ukrainian business structures with difficult tasks to ensure stable and efficient operations. However, not only the external environment has a negative impact on entrepreneurial activity, but there is also a lack of an effective financial stability management policy aimed at ensuring own stability and competitiveness.

In the modern conditions of unstable economic situation in the country, it is necessary to carry out in-depth studies of the financial state of the business structure, one of the main contents of which is the analysis of financial stability. A condition for the viability of any business structure and the basis of its development in a competitive market is its financial stability and sustainability. It characterizes the effectiveness of financial, operational and investment development, reflects the sufficiency of working capital within the limits of own coverage, enables the enterprise to effectively carry out financial and economic activities and bear responsibility for its debts and obligations. knows how to manage own funds and determines the degree of independence of the enterprise from external sources of financing. Therefore, the issue of determining indicators for assessing the financial stability of the enterprise is very relevant.

The authors of the article determined that economic and financial factors have the greatest impact on the financial stability of the company. They will lead to crisis phenomena, bankruptcy and liquidation of business structures. It should be noted that at the current stage of development of the Ukrainian economy, the financial stability of many business structures has significantly deteriorated. The main factors contributing to this situation are the direct military actions on the territory of our state since 2014 and the full-scale invasion of the aggressor country in February 2022, resulting in a financial and economic crisis, rising inflation, instability of the country's tax and credit policy, etc.

The article highlights that it is necessary to improve quality management by defining a clearer algorithm for conducting financial stability analysis. Improving the theoretical foundations of financial stability analysis and the formation of analytical data for inclusion in accounting (financial) reporting will provide reporting users with more accurate, reliable and up-to-date information.

Key words: effective management system; financial stability; business structures; entrepreneurial activity, development.